

Кдирова Інеш Осербайвна — заслужена артистка України, доцент, доцент кафедри музичного мистецтва Київського національного університету культури і мистецтв (Київ, Україна).

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-2717-904X>

КОРЕЙСЬКІ ЕТНОНАЦІОНАЛЬНІ МИСТЕЦЬКІ ТРАДИЦІЇ В УКРАЇНІ (ТВОРЧИСТЬ АНСАМБЛЮ КОРЕЙСЬКОГО ТАНЦЮ «ТОРАДІ»)

Охарактеризовано діяльність хореографічного ансамблю «Тораді», розкрито його роль у розвитку мистецьких традицій корейського етносу в Україні. Розглянуто проблему збереження етнонаціональних традицій в умовах проживання корейського етносу за межами його етнічної батьківщини. У квітні 2007 року в Києві утворено Корейський культурний центр, мета якого — налагоджувати зв'язки між представниками корейської нації в Україні та популяризувати національну культуру корейців. Його діяльність спрямована на створення нового іміджу країни — представниці Сходу, на поширення інформації про маловідому для європейців культуру. Важливі питання життєдіяльності корейської діаспори в Україні й у світі висвітлюються у всеукраїнському періодичному виданні — журналі «Мугунхва». Корейський культурний центр співпрацює з регіональними представництвами корейських національних товариств в Україні, налагоджує контакти із закордонними організаціями, які також поширюють корейську культуру у країнах свого перебування. Методологію дослідження становлять: мистецтвознавчий аналіз — для характеристики діяльності київського ансамблю танцю «Тораді», історичний — для висвітлення корейських мистецьких традицій, описовий — для відтворення розвитку подій, логіко-аналітичний — для розкриття змісту діяльності київського хореографічного колективу зі збереження в Україні корейської культури. Наукова новизна роботи полягає в тому, що вперше висвітлено вияв і популяризацію в Україні мистецьких традицій Кореї. Корейський національний танець розглянуто як органічну складову світової хореографії. Розкрито особливості музичного й хореографічного мистецтва корейського народу. Творчі контакти і співпраця ансамблю «Тораді» з відомими південнокорейськими хореографами збагачують мистецький потенціал колективу новими образами й багатогранною танцювальною лексикою. Діяльність хореографічного колективу «Тораді» є зразком того, як в умовах активізації глобалізаційних процесів у світі можна зберігати й збагачувати етнонаціональні культурно-мистецькі традиції.

Ключові слова: національне мистецтво, творча діяльність, етнічні спільноти, етнічні традиції, корейські мистецькі традиції, художня творчість.

Постановка проблеми. Зацікавлення національними культурою і мистецтвом особливо актуальне в сучасному суспільстві, адже в умовах активізації світових глобалізаційних процесів етнічна самобутність кожного народу набуває неперехідних цінності й значення. Демократичні перетворення в незалежній Україні сприяють розвитку національної самосвідомості кожного з етносів, які перебувають у складі українського народу, їх творчому розвитку, збагаченню історичних традицій народної

культури. Унікальність і неповторність етнічного мистецтва кожного народу відтворюється у специфічних, притаманних тільки йому художніх формах, виражаючи історичне буття етносу, його вірування, ідеали, прагнення, які склалися протягом багатьох віків. Збережена культурно-мистецька спадщина надає можливість прийдешнім поколінням доторкнутись до історичного минулого свого народу і збагатити успадковану скарбницю культурних цінностей новими мистецькими зразками.

Творча діяльність художніх колективів, які представляють етнічні спільноти в Україні, багатогранна й різноманітна. У цьому переконує значний мистецький потенціал етнічних товариств, які діють у місті Києві: 52 національно-культурних товариства міського рівня і 20 — загальнодержавного. Вони репрезентують 36 етнічних груп населення. Крім того, створено 9 центрів культур національних меншин, видається 31 газета, функціонують театри, художні колективи, вищі заклади освіти, недільні школи¹.

Особлива роль у суспільному житті національно-культурних громад належить мистецькій діяльності. Завдяки творчості художніх колективів у складі національних товариств та етнокультурних спільнот широкій громадськості доступні мистецькі здобутки некорінних етносів України. У національних культурних центрах розгортають творчу діяльність народні професійні й аматорські колективи етнічного складу і спрямування. У багатонаціональному культурно-мистецькому житті України помітне місце посідає й корейська спільнота, мистецтво якої представлене традиційною народною музикою, поезією, танцями. Етноісторичних, культурологічних та мистецтвознавчих досліджень на матеріалі художньої культури корейців в Україні не так і багато. У наш час важливе значення має збирання, огляд, аналіз інформації про конкретні артефакти, завдяки яким формується картина сучасної творчої діяльності корейської спільноти в Україні, зокрема в Києві². Автори досліджень торкаються загальних питань етнокультурології³, історії корейського мистецтва⁴, корейських традиційних вірувань тощо⁵. У працях про традиційний корейський танець, його види і форми значну увагу авторів привертає лексика народно-сценічного танцю, яка надає змогу визначити рівень розвитку хореографічної культури⁶.

¹ Kdyrova I. O. Ethnicity as a factor of cultural organization of multinational Ukrainian society // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журн. Київ : Міленіум, 2014. № 2. С. 195–199.

² Корейский культурный центр. URL: http://koreancenter.org.ua/?category_name=catnews (дата обращения: 5.10.2019).

³ Білик Б. І. Етнокультурологія : навч. посіб. / Держ. акад. керівних кадрів культури і мистецтв. Київ, 2005. 160 с.; Культура і побут населення України : навч. посіб. Вид. 2-е доп. і перероб. Київ : Либідь, 1993. 284 с.; Kdyrova I. O. Ethnicity as a factor of cultural organization of multinational Ukrainian society // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журн. Київ : Міленіум, 2014. № 2. С. 195–199; Кдинова І. О. Збереження національних традицій у творчості художніх колективів етнічних спільнот міста Києва // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку : наук. зб. Вип. 26 / Рівненський держ. гуманіт. ун-т ; упоряд. С. В. Виткалов. Рівне, 2018. С. 124–132.

⁴ Глухарева О. Н. Искусство Кореи. URL: <http://artyx.ru/books/item/f00/s00/z0000004/st034.shtml> (дата обращения: 5.10.2019); Культура Кореи: история, развитие, современность. URL: <https://vseokoree.com/vse-o-koree/kultura-i-traditsii/kultura-korei-istoriya-razvitie-sovremennost> (дата доступа: 5.10.2019); Никитина М. И. Древняя корейская поэзия в связи с ритуалом и мифом / отв. ред. Л. Р. Концевич. Москва : Наука ; ГРВЛ, 1982. 327 с.

⁵ Лазарева К. В. Корейский шаманизм: от традиции к перформансу. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/koreyskiy-shamanizm-ot-traditsii-k-performansu> (дата обращения: 5.12.2019).

⁶ Василенко К. Ю. Лексика українського народно-сценічного танцю : монографія. Київ : Мистецтво, 1996. 494 с.

Мета статті — на прикладі творчої діяльності ансамблю танцю «Тораді» розглянути проблему збереження і розвитку київською корейською спільнотою етнопонаціональних мистецьких традицій в умовах проживання етносу поза межами батьківщини, розкрити особливості їх виявлення.

Виклад матеріалу дослідження. Корейське мистецтво багате й різноманітне. Протягом п'яти тисячоліть його розвитку набули розквіту архітектура, декоративно-прикладне мистецтво, живопис, музика, танок¹. Для корейської спільноти, яка проживає за межами батьківщини, етнічна художня традиція є винятково важливою: вона наближає представників цього етносу до витоків свого народу, сприяє збереженню історичної пам'яті й культури. Корейська громада в Україні, зокрема в Києві, прагнучи зберегти свою ідентичність та історичну пам'ять, звертається до етнічних зразків мистецтва свого народу як до джерела натхнення².

Перші корейці оселилися в Україні на початку ХХ століття. Корейська діаспора представлена переважно вихідцями із Середньої Азії, які були депортовані у 1930-х роках із Далекого Сходу СРСР. Масове заселення розпочалося в 1950–1960 роках у Миколаївській, Херсонській областях та в Криму, де корейці орендували землю для сільськогосподарських робіт³. У Києві, як і в інших містах України, корейці почали оселятися в часи «хрущовської відлиги». Це була переважно молодь, випускники вищих навчальних закладів⁴.

Корейська діаспора в Україні становить понад 12 700 осіб⁵. Корейські товариства в Україні починають утворюватись наприкінці 1980-х — на початку 1990-х років ХХ століття. Зокрема, у вересні 1992 року було засновано Асоціацію корейців України (АКУ) у складі якої — 22 національно-культурні товариства у 14 регіонах. Нині корейська спільнота бере активну участь у суспільно-політичному й культурному житті незалежної України. Починаючи з 1992 року, в багатьох містах, передусім у Києві, почали працювати недільні школи з вивчення корейської мови, а невдовзі — й культурні центри. Сьогодні регіональні громадські організації корейців діють у 27 містах України. Всеукраїнська асоціація корейців співпрацює з іншими громадськими організаціями: Асоціацією корейців України, Київською асоціацією корейців України, регіональними АКУ, Асоціацією корейців України зі сприяння об'єднанню Кореї (АКУСОК), з багатьма міжнародними організаціями і національно-культурними товариствами, сприяючи духовному відродженню, збереженню історичної пам'яті та розвитку національної самосвідомості громадян, захисту й збагаченню культурних і духовних цінностей багатонаціонального українського суспільства⁶.

У квітні 2007 року в Києві розпочав діяльність Корейський культурний центр (ККЦ), мета якого — налагоджувати зв'язки між представниками корейського етносу в Україні та ознайомлювати українців із традиціями національної культури корейців. Його діяльність спрямована на популяризацію корейської культури в Україні, на

---

¹ Культура Кореи: история, развитие, современность.

² Кдинова І. О. Збереження національних традицій у творчості художніх колективів етнічних спільнот міста Києва // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Вип. 26. Рівне, 2018. С. 195–199.

³ Культура і побут населення України. Київ : Либідь, 1993. 284 с.

⁴ Корейский культурный центр.

⁵ Національний склад регіонів України за переписом 2001 р. URL: <http://pop-stat.mashke.org/ukraine-ethnic2001.htm> (дата обращения: 5.12.2019).

⁶ Корейский культурный центр.

створення нового іміджу країни-представниці Сходу та поширення інформації про маловідому для європейців культуру. Важливі питання життєдіяльності корейської діаспори в Україні й у світі висвітлюються у всеукраїнському періодичному виданні Корейського культурного центру — журналі «Мугунхва». Крім того, Корейський культурний центр співпрацює з регіональними представництвами корейських національних товариств в Україні, налагоджує контакти із закордонними організаціями, які також поширюють корейську культуру у країнах свого перебування. Діяльності спільноти суттєву допомогу надає президент Корейського культурного центру в Україні Володимир Валерійович Цой, відомий бізнесмен, меценат, член президії Федерації тхеквондо в Україні. В. Цой постійно бере участь в організації молодіжно-спортивних змагань, корейських національних свят, фольклорних фестивалів, які Корейський культурний центр проводить щорічно спільно з Посольством Республіки Корея в Україні. Зокрема, ось уже понад десять років у різних регіонах України відбувається фольклорний фестиваль «Кореяда», під час якого здійснюються презентації новинок корейської культури і мистецтва, виставки фотографій, змагання з тхеквондо та з корейських шашок — бадукю.

У квітні 2009 року президентом Всеукраїнської асоціації корейців і директором Корейського культурного центру в Києві став відомий громадський діяч, кандидат політичних наук, професор Кан Ден Сік. Під його керівництвом у культурному центрі було створено численні мистецькі осередки. Активну творчу діяльність розгорнув ансамбль традиційного корейського танцю «Тораді», який, починаючи з 2000 року, очолює Марина Лі, режисер і педагог, актриса театру «Дивний замок». Ансамбль «Тораді» своєю творчістю сприяє популяризації серед українських глядачів яскравого і самобутнього хореографічного мистецтва «країни ранкової свіжості» — Кореї. Згідно з національною традицією, цей колектив жіночий за своїм складом. Дівчата в яскравих національних костюмах, з величезними кольоровими віялами, прикрашеними корейськими візерунками, граціозно рухаються в супроводі корейської етнічної мелодії, відповідно до композиції танцю. То завмираючи, то «оживаючи», вони створюють на сцені «живі картини» традиційного корейського живопису. У репертуарі «Тораді» більше двадцяти хореографічних композицій.

Корейський танець має давню й цікаву історію, багаті традиції, пов'язані з його художніми й національними особливостями. Дбайливо збережені до нашого часу, вони збагачуються творчими колективами навіть за межами історичної батьківщини. Корейський танець органічно поєднує в собі народну музику і традиційну національну хореографію, у яких відображені шляхи історичного розвитку корейської культури і мистецтва¹. Зокрема, танцювальні композиції ансамблю «Тораді» виконуються в супроводі традиційної народної музики *кугак*, яка має спільне культурне коріння з музичним мистецтвом Китаю і Японії². *Кугак* поділяється на два основні різновиди: *чонгак* — музика, поширена у колах вищих верств корейського суспільства, і *минсогак* — народна музика. Назва *чонгак* походить від традиційного корейського інструмента у вигляді широкої цитри, струни якої виготовлені із крученого шовку. На ньому грають тонкою палицею-смичком, водячи його поперек струн. Семиструнний інструмент, на якому виконували придворну музику, називали чонгак аджен, а восьми-

¹ Кдинова І. О. Збереження національних традицій у творчості художніх колективів етнічних спільнот міста Києва // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Вип. 26. Рівне, 2018. С. 124–132.

² Никитина М. И. Древняя корейская поэзия в связи с ритуалом и мифом / отв. ред. Л. Р. Концевич. Москва : Наука ; ГРВЛ, 1982. 327 с.

дев'ятиструнний — *санджо аджен*. Зважаючи, що *чонгак аджен* досить великий за розмірами (160 см завдовжки, 24 см завширшки), на ньому грають, сидячи на підлозі. Звук інструмента має глибокий тон, подібний до віолончелі.

Чонгак як різновид корейської музики, яку, починаючи із XVI століття, виконували у придворному середовищі в Імператорському палаці, вважається мистецтвом, призначеним для вищих кіл корейського середньовічного суспільства, для високоосвічених людей, тому *чонгак* вважають музикою інтелектуальною. Її виконують повільно, зазвичай нота звучить протягом трьох секунд, звук акцентують удари, які співвідносяться з ритмом людського дихання, підкреслюючи схильність до медитації. *Мінсогак* за формою і стилем належить до традиційної музики *санджо*, яку виконує інструмент-соліст у супроводі барабана *чангу*. Походження музики *мінгосак* пов'язують із шаманськими мелодіями, у ній переважають імпровізації.

Традиційний корейський танець також поділяють на придворний і народний. Рисунок і ритм танцю пов'язаний з його походженням і соціальною спрямованістю. Граціозні, повільні рухи придворного танцю відтворюють красу палацового церемоніалу, тоді як жвавий народний танець утілює побутову культуру, відображає працю й вірування простого корейського люду. До народних належать сільський танець, танець у масках, шаманський танець, до придворних — «Імператорський танок із рукавами» і «Танок із віялами». Стил ь придворної музики *чонгак*, яка тяжіє до медитативності, має урочисто повільний темп, вона сповнена інтелектуально-філософського змісту і вимагає відповідної манери виконання¹. Згідно з традицією, танець у супроводі *чонгаку*, який виконувався для високого імператорського оточення, вимагав від танцівниць стриманості у почуттях, вишуканості образів, естетичності зовнішніх проявів. Композиція таких танців характеризувалась особливою витонченістю рухів і позицій. Величні й видовищні, вони втілюють еталон гармонії, притаманної культурам Сходу.

Урочистий настрій цих танцювальних композицій доповнюють традиційні багаті костюми. Згідно з етикетом імператорського двору, руки танцівниць укриті довгими білими рукавами, а їхні голови прикрашають високі, складні зачіски з характерними прикрасами — шпильками «пінйо» із золота, срібла, нефриту й коралів. Крім того, смолясто-чорне волосся танцівниць відтінюють білосніжні квіти лотоса, який у Кореї здавна вважають символом життя, процвітання, звільнення від страждань. Мотиви лотоса в корейському мистецтві символізують чистоту і цнотливість, оскільки традиційно вважається, що лотос, хоч і росте в болоті чи в ставку, він завжди уособлює чистоту². Релігійні корейці пов'язують з лотосом свої сподівання на відродження, зважаючи на його нерозривний зв'язок з одвічними символами життя — сонцем і водою. Відповідно до конфуціанських ідей, які поширилися в Кореї з Китаю, лотос також уособлює благородну бідність і піднесене усамітнення.

Мистецтву імператорського танцю учасниці ансамблю «Тораді» навчались у найкращих майстрів східної хореографії під час стажування в Національному театрі в Сеулі, що у Південній Кореї. Побувавши на землі своїх предків, колектив упевнено включає у свій репертуар оригінальні зразки національного танцю, вдаючись до їх сучасних інтерпретацій. В оновленому репертуарі «Тораді» виконуються імператорські танці у постановці провідного корейського хореографа Со Чі Ні, зокрема «Танець квітів» і «Хваганму» — «Танок квіткових корон».

---

¹ Кди́рова І. О. Збереження національних традицій у творчості художніх колективів етнічних спільнот міста Києва // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Вип. 26. Рівне, 2018. С. 124–132.

² Глухарева О. Н. Искусство Кореи.

Ансамбль «Тораді» широко залучає і зразки корейського хореографічного фольклору. Один із них — танець «Чанго-чум», у якому, за словами Со Чі Ні, виразно проступає запальний і оптимістичний характер сільських свят. Цей старовинний корейський танець виконується під акомпанемент перекинутого через плече барабана у формі пісочного годинника. У танці «Пуче-чум» хореографа Ліма Хі Джонга відтворено калейдоскопічну зміну химерних образів, характерних для народної художньої культури, у якій особливе місце належить шаманському танку.

Шаманство — це найдавніше вірування, яке зародилося у первісну добу історії Кореї. Шаманські вірування передбачають шанування природи, ставлення до неї як до одухотвореного середовища, сповненого безліччю духів і демонів. Шаманство стверджує, що воля духів поширюється на все живе і неживе на землі — скелі, дерева, гори, струмки, небесні тіла. Для корейця, який дотримується традиційного способу життя, шаманство багато в чому становить релігію страхів і забобонів, тоді як для сучасного покоління — це просто барвистий, видовищний елемент національної культури¹. Шаманський обряд, з його численними заклинаннями для вигнання злих духів, набув відображення в театралізованих виставах, сповнених традиційних музики й танців. Зокрема, у репертуарі ансамблю «Тораді» особливої популярності набула хореографічна композиція «Сам-бук», пов'язана із шаманськими традиціями, її виконують танцівниці у супроводі трьох барабанів. Експресивні рухи, ритмічна різноманітність у динаміці хореографічного рисунка відображають силу духу корейського народу в його прагненні до перемоги добра і світла над силами зла.

Своєрідним національним колоритом сповнений також танок із ножами «Кальчум». У цій композиції, основу якої становить унікальна техніка володіння ножами, зачаровують плавні рухи танцівниць. Вони відтворюють елементи шаманського ритуалу. Танець сповнений гармонійності, у якій дивовижно поєднуються агресія і водночас — вишукана витонченість.

З поширенням у Кореї таких релігій, як даосизм, конфуціанство і буддизм, не відбулось повного заперечення традиційних вірувань і обрядів шаманства, воно й у наш час становить глибинну основу релігійних вірувань корейців, невід'ємний елемент національної культури².

Крім традиційних корейських танців, ансамбль «Тораді» збагачує свій репертуар новими, сучасними композиціями. В авторському танці «Аріранг» у постановці керівника і балетмейстера колективу Марини Лі гармонійно поєднуються традиційні корейські танцювальні рухи з елементами сучасної хореографії: танок виконується з ліхтариками. Містична музика й вогники, які виринають із темряви, утілюють ідею занурення у світ духовної рівноваги й краси.

Учасниці колективу «Тораді» постійно вдосконалюють свою професійну майстерність. Окрім стажування у провідних мистецьких закладах Південної Кореї, з учасницями ансамблю на запрошення Корейського культурного центру в Києві працюють провідні корейські хореографи.

Ансамбль «Тораді» за його творчі досягнення відзначено багатьма дипломами, зокрема: він є лауреатом і дипломантом всеукраїнських фестивалів «Всі ми діти твої, Україно», «Фольклорама», «Кореяда», Міжнародного фестивалю «Калинове літо на Дніпрі», Міжнародного танцювального конкурсу «Веселкова Терпсихора», а також численних фольклорних фестивалів у Південній Кореї.

¹ Лазарева К. В. Корейский шаманизм: от традиции к перформансу.

² Там само.

Багаторічна творча діяльність ансамблю «Тораді», удосконалення професійної майстерності його учасниць допомогли колективу здобути популярність серед численних шанувальників корейської етнічної культури в Києві та за його межами. Ансамбль «Тораді» постійно бере участь у проведенні тематичних свят у відомих корпораціях — LG, Samsung, Wrigley's, Лукойл, Ssang Yong, його запрошують до виступів у шоу-програмах телеканалів: «Новий канал», 1 + 1, М-1, О-TV, Київ, Перший Національний. Колектив часто виконує корейські танці в телепрограмах і під час зйомок документальних відео та кліпів корейських виконавців.

Висновки. Традиційний корейський національний танець становить важливе досягнення світової хореографії, адже в ньому відбилися особливості музичного й хореографічного мистецтва культури корейського народу, традиційні уявлення про красу, своєрідність етнічної ментальності.

Творчість корейського хореографічного ансамблю «Тораді» свідчить про збереження мистецьких традицій та розвиток національної культури за межами історичної батьківщини, у нових соціальних та історичних реаліях, а також про зацікавленість представників корейського етносу популяризувати свої творчі досягнення. Зв'язки учасників ансамблю з Кореєю завдяки їх перебуванню в Сеулі та запрошенню південно-корейських хореографів до Києва надають можливість збагачувати репертуар колективу, модернізувати стилістику виконання, надаючи їй виразного національного колориту.

Процес збереження і розвитку національного корейського танцю, як і загалом корейського мистецтва в сучасній демократичній Україні має позитивні тенденції завдяки тому, що тут створені умови для розгортання діяльності представникам етносів, зокрема засновано осередки у різних сферах культурно-мистецької творчості, які репрезентують культуру 134 етносів. Мистецтво відіграє у цьому процесі важливу роль, сприяючи високій соціальній мобільності й активності кожної людини, згуртуванню народу України загалом.

Зміцнення національної самосвідомості кожного з етносів стимулює процеси збереження і збагачення їх культурно-мистецьких традицій. Дослідження мистецької творчості етносів України — один із шляхів вирішення питань їх гармонійного співіснування в сучасній багатонаціональній демократичній державі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Білик Б. І. Етнокультурологія : навч. посіб. / Держ. акад. керівних кадрів культури і мистецтв. Київ, 2005. 160 с.
2. Василенко К. Ю. Лексика українського народно-сценічного танцю : монографія. Київ : Мистецтво, 1996. 494 с.
3. Глухарева О. Н. Искусство Кореи. URL: <http://artyx.ru/books/item/f00/s00/z0000004/st034.shtml> (дата обращения: 5.12.2019).
4. Кдирова І. О. Збереження національних традицій у творчості художніх колективів етнічних спільнот міста Києва // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку : наук. зб. Вип. 26 / Рівненський держ. гуманіт. ун-т ; / упоряд. С. В. Виткалов. Рівне, 2018. С. 124–132.
5. Корейский культурный центр. URL: http://koreancenter.org.ua/?category_name=catnews (дата обращения: 5.10.2019).
6. Культура і побут населення України / В. І. Наулко, Л. Ф. Артюх, В. Ф. Горленко та ін. ; голов. ред. С. В. Головка : навч. посіб. Вид. 2-е доп. і перероб. Київ : Либідь, 1993. 284 с.
7. Культура Кореи: история, развитие, современность. URL: <https://vseokoree.com/vse-okoree/kultura-i-traditsii/kultura-korei-istoriya-razvitie-sovremennost> (дата обращения: 5.10.2019).
8. Лазарева К. В. Корейский шаманизм: от традиции к перформансу. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/koreyskiy-shamanizm-ot-traditsii-k-performansu> (дата обращения: 5.12.2019).
9. Національний склад регіонів України за переписом 2001 р. URL: <http://pop-stat.mashke.org/ukraine-ethnic2001.htm> (дата доступа: 5.10.2019).

10. Никитина М. И. Древняя корейская поэзия в связи с ритуалом и мифом / отв. ред. Л. Р. Концевич. Москва : Наука ; ГРВЛ, 1982. 327 с.
11. Kdyrova I. O. Ethnicity as a factor of cultural organization of multinational Ukrainian society // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журн. Київ : Міленіум, 2014. № 2. С. 195–199.

REFERENCES

1. Bilyk, B. (2005). *Ethnocultural Studies [Etnokulturolohiia]*. National Academy of Management Personnel of Culture and Arts. Kyiv, 160 p. [in Ukrainian].
2. Vasylenko, K. (1996). *Vocabulary of Ukrainian folk-dance [Leksyka ukraïnskoho narodnostsenichnoho tantsiu]*. Kiev: Mystectvo, 494 p. [in Ukrainian].
3. Gluhareva, O. (2019). *The Art of Korea [Iskusstvo Korei]*. Available at: <http://artyx.ru/books/item/f00/s00/z00000004/st034.shtml> (accessed: 21.11.2019) [in Ukrainian].
4. Kdyrova, I. (2018). Preserving national traditions in the creative work of the artistic groups of the ethnic communities of Kyiv [Zberezhennia natsionalnykh tradytsii u tvorchosti khudozhnykh kolektyviv etnichnykh spilnot mista Kyieva]. *Ukrainian culture: the past, modern, ways of development [Ukrainska kultura: mynule, suchasne, shliakhy rozvytku]*. Scientific journals. Rivne State University of the Humanities, Institute for cultural research (Institute of culturology) National Academy of Arts of Ukraine. Rivne pp. 124–132 [in Ukrainian].
5. *Korean Cultural Center [Korejskij kul'turnyj centr]*. (2018). Available at: http://koreancenter.org.ua/?category_name=catnews (accessed: 21.11.2019) [in Russian].
6. Naulko V. I., Artiukh L. F., Horlenko V. F. and other (1993). *Culture and life of the population of Ukraine [Kultura i pobut naseleñnia Ukrainy]*. Kiev: Lybid, 284 p. [in Ukrainian].
7. Korea's culture: history, development, modernity [Kul'tura Korei: istorija, razvitie, sovremenost'] (2018). *Korean Cultural Center [Korejskij kul'turnyj centr]*. Available at: <https://vseokoree.com/vse-o-koree/kultura-i-traditsii/kultura-korei-istoriya-razvitie-current> (accessed: 21.11.2019) [in Russian].
8. Lazareva, K. *Korean shamanism: from tradition to performance [Korejskij shamanizm: ot tradicii k performansu]*. Available at: <https://cyberleninka.ru/article/n/koreyskiy-shamanizm-ot-traditsii-k-performansu> (accessed: 21.10.2019) [in Ukrainian].
9. *National composition of the regions of Ukraine by the 2001 census [Natsionalnyi sklad rehioniv Ukrainy za perepysom 2001 r.]*. Available at: <http://pop-stat.mashke.org/ukraine-ethnic2001.htm> (accessed: 05.10.2019) [in Ukrainian].
10. Nikitina, M. (1982). *Ancient Korean poetry in connection with ritual and myth [Drevnjaja korejskaja poezija v svjazi s ritualom i mifom]*. Moscow: Nauka, GRVL [in Ukrainian].
11. Kdyrova, I. O. (2014). Ethnicity as a factor of cultural organization of multinational Ukrainian society. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald [Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadriv kultury i mystetstv]*. Kyiv: Millennium, 2, pp. 195–199 [in English].

Кдырова И. О. Корейские этнонациональные культурные традиции в Украине: (творчество ансамбля корейского танца «Торади»). Охарактеризована деятельность хореографического ансамбля «Торади», раскрыта его роль в развитии национальных культурных традиций корейского этноса в Украине. Рассмотрена проблема сохранения этнонациональных традиций в условиях проживания корейского этноса за пределами его этнической родины. В апреле 2007 года в Киеве создан Корейский культурный центр, цель которого — налаживание связей между представителями корейской нации в Украине и популяризация национальной культуры корейцев. Его деятельность направлена на создание нового имиджа страны — представительницы Востока, на распространение информации о культуре, мало известной европейцам. Важные вопросы жизнедеятельности корейской диаспоры в Украине и в мире освещает всеукраинское периодическое издание — журнал «Мугунхва». Корейский культурный центр сотрудничает с региональными представительствами корейских национальных обществ в Украине, налаживает контакты с зарубежными организациями, также популяризирующими

корейскую культуру в странах своего пребывания. Методологию исследования составляют: искусствоведческий анализ — для характеристики деятельности киевского ансамбля танца «Торади», исторический — для освещения корейских культурных традиций, описательный — для воспроизведения развития событий, логико-аналитический — для раскрытия содержания деятельности киевского хореографического коллектива по сохранению в Украине корейской культуры. Научная новизна работы состоит в том, что впервые освещены проявления и популяризация в Украине культурных традиций Кореи. Корейский национальный танец рассмотрен как органическая составляющая мировой хореографии. Раскрыты особенности музыкального и хореографического искусства корейского народа. Творческие контакты и сотрудничество ансамбля «Торади» с известными южнокорейскими хореографами обогащают художественный потенциал коллектива новыми образами и многогранной танцевальной лексикой. Деятельность хореографического ансамбля «Торади» является образцом того, как в условиях активизации глобализационных процессов в мире можно сохранять и обогащать этнонациональные культурные традиции.

Ключевые слова: национальное искусство, творческая деятельность, этнические сообщества, этнические традиции, корейские художественные традиции, художественное творчество.

KDYROVA INESH

Inesh Kdyrova — Honored Artist of Ukraine, Associate Professor at the Department of Music at Kyiv National University of Culture and Arts (Kyiv, Ukraine).

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-2717-904X>

DOI: [https://doi.org/10.31318/2414-052x.4\(45\).2019.189814](https://doi.org/10.31318/2414-052x.4(45).2019.189814)

KOREAN ETHNO-NATIONAL ARTISTIC TRADITIONS IN UKRAINE (CREATIVITY OF THE KOREAN DANCE ENSEMBLE “TORADI”)

Aim of the article is to spotlight the problem of Korean ethno-national artistic Traditions preservation and development in the context of Korean ethnic group residence outside the ethnic homeland, in Ukraine. **The methodology of the article** consists of a set of basic research principles such as: the art analysis has been used for the “Toradi” Kyiv dance group creative activity characterization; the historical analysis has been used for the Korean art traditions comprehension; the descriptive analysis has been used for the sequence of events representation; logical and analytical analyses have been used for the Kyiv Korean music collective art and creative activities meaningful aspects detections an example of the cultural traditions and art preservation by the Korean ethnic community in Ukraine. **Scientific novelty of the article.** The Korean artistic traditions influence in Ukraine among the Korean ethnic community has been first traced. **Conclusions.** Features of traditional Korean national dance — an important achievement of world choreography — as a reflection of the Korean nation musical and choreographic art peculiarities, its historical development, traditional ideas about beauty, ethnic mentality, etc. have been analyzed. The “Toradi” Korean choreographic group creative work, its connection with the art of Korea, realized through the “Toradi” group visits to Seoul and the invitations of South Korean choreographers to Kyiv, which have significantly enriched and complemented the creative palette of the dance group and enlarged national colorings creative work of the dance group, have been examined. The deep connection between the ethno-national artistic traditions of Korea and the art of Korean ethnic group in Ukraine has been proven; the peculiarities of this phenomenon as the model of ethno-national artistic traditions preservation in the era of Ukrainian society democratization have been revealed.

Keywords: national art, creative activity, ethnic community, ethnic traditions, traditions of Korean art, artistic creation.